

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

Det løbende tilsyn med de autoriserede virksomheder tænkes udført i et samarbejde mellem den centrale myndighed og vedkommende kommunale myndighed, som har det lokale kendskab.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har en årlig afgift for de virksomheder, der autoriseres, været overvejet, men der er ikke medtaget forslag herom. Betimeligheden af en sådan afgift overvejes fortsat sammen med både budgetdepartementet og administrationsdepartementet; der arbejdes navnlig med spørgsmålet, om der kan tilrettelægges en sådan forenklet og smidig forretningsgang, at en afgiftsordning vil være administrativt og økonomisk forsvarlig. Hvis man når til et positivt resultat, vil jeg overveje at stille ændringsforslag over for folketingsudvalget, således at der bliver hjemmel til at opkræve en afgift.

I den lokale administration henlægges kompetencen som tidligere nævnt principielt til vedkommende kommunalbestyrelse.

Det vil nok af praktiske, administrative grunde være hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelserne delegerer deres beføjelser til den levnedsmiddelkontrolenhed, som skal betjene de enkelte kommunalbestyrelser fagligt, herunder med udøvelsen af det direkte tilsyn med detailvirksomhedernes indretning og drift og med de levnedsmidler, de forhandler.

Det er her naturligt at fremhæve, at det rette sted for forbrugerne at henvende sig med eventuelle klager til myndighederne vil være hos de kommunale levnedsmiddelkontrolenheder eller eventuelt vedkommende kommunalbestyrelse.

Som grundlag for den lokale godkendelse af navnlig de virksomheder, som en detail sælger eller behandler levnedsmidler, er det tanken at udarbejde ret nøje regler om de krav, der skal stilles med hensyn til sådanne virksomheders lokaler, indretning og drift.

Reglerne i lovforslagets kapitel 9 om planlægning og koordination af laboratorievirksomheden er i store træk overført til levnedsmiddelovforslaget fra forslaget til lov om miljøbeskyttelse. Dette skyldes, at de halvhundrede kommunale laboratorier altovervejende beskæftiger sig netop med levnedsmiddelkontrol. Ved lovforslaget er det tanken at gøre levnedsmiddelkontrollen mere

effektiv. Det vil imidlertid være en meget vigtig opgave at sikre, at de kommunale laboratorier udbygges efter en samlet plan, der skal udarbejdes i samarbejde med kommunerne. Lovforslagets § 52 sigter på en sådan planlægning, således at der kan opnås størst mulig sikkerhed for på den ene side, at alle dele af landet får en tilfredsstillende laboratiemæssig dækning, men at der på den anden side ikke i større omfang end nødvendigt iværksættes en udbygning med kompliceret og kostbart udstyr og sagkynligt personale; der tænkes herved på den bedst mulige udnyttelse af samfundets ressourcer. I miljølovforslaget vil der blive optaget de fornødne bestemmelser med henvisning til levnedsmiddelovens planlægningsbestemmelser for at sikre, at en tilsvarende koordination og planlægning også kan finde sted med hensyn til udbygning af dele af det kommunale laboratoriesystem til også at varetage opgaver inden for den egentlige forureningsbekæmpelse.

I bemærkningerne til lovforslaget er fremlagt et skøn over de udgifter, som lovforslagets gennemførelse vil medføre ikke bare for statens vedkommende, men også for kommunernes. Jeg vil gerne fremhæve, at de beregninger, som er foretaget i bemærkningerne, forudsætter, at loven i fuldt omfang er ført ud i livet og således har virket i 2-3 år.

Der består med hensyn til lovforslagets principielle grundsyn næppe nogen afgørende modsætning mellem erhvervenes og forbrugernes interesser. Også forbrugerne er interesserede i nye produkter på levnedsmiddelområdet, og erhvervene har en klar interesse i, at de levnedsmidler, de fremstiller og forhandler, ikke frembyder nogen sundhedsrisiko, og at de bedst muligt imødekommer forbrugernes ønsker med hensyn både til kvalitet og næringsværdi og til oplysning herom. Det er dog klart, at der, når vi kommer til spørgsmålet om udformningen af de enkelte bestemmelser, kan være forskellige opfattelser af, hvad der bør reguleres, og på hvilken måde reglerne nærmere bør udformes.

På baggrund af de drøftelser, som er ført med erhverv og forbrugere om dette forslag til en ny generel levnedsmiddellov, er det mit håb, at de forhandlinger, som forestår med henblik på at udforme de nærmere